

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

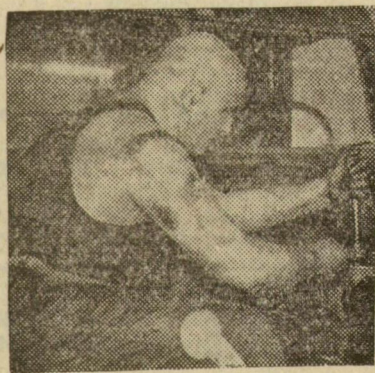
X. ÉVFOLYAM, 229. SZÁM

KEDD, 1954. SZEPTEMBER 28.

ÁRA: 50 FILLÉR

Békekölcsönt jegyeznek Szeged és a szegedi járás dolgozói

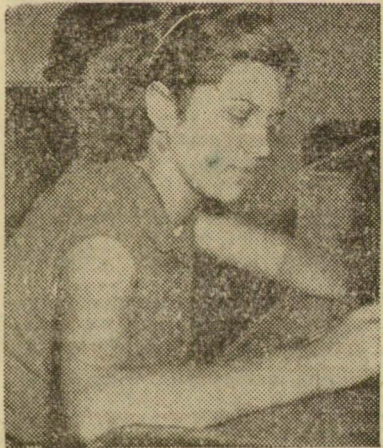
Akik példát mutatnak



RÉPÁS REZSŐ, a 82. számú Autóközlekedési Vállalat kiváló motorszerelője. Munkája kifogástalan. Átlagos teljesítménye 110—117 százalék. Az ötödik békekölcsönt jegyzésében is élen járt. 1100—1200 forintos fizetéséből 700 forintot adott kölcsön államunknak.



SZÜCS GYÖRGY lakatos, a Szegedi Erőmű dolgozója is első között jegyezte fel nevét a békekölcsöntjegyzők közé. 1300 forintos fizetése mellett 700 forintot jegyezte. Ezzel is megmutatta, mint a munkájával, — 137 százalékra teljesíti tervét — hogy hazánk építése számára éppen olyan fontos, mint a helytállás bármely területén.



CSÁNYI ETELKA ifjúmunkás, a Szegedi Eszetgyárban is mosolygós arccal jegyezte fel neve mellé a 400 forintot. Fiatal még, ki tudja hányszorosan téríti vissza államunk számára a kölcsönadott forintokat. Csányi Etelka szereti munkáját. Átlagteljesítménye 130—140 százalék. Többtermelésével és példamutató jegyzésével is hozzájárul hazánk felvirágoztatásához.

Ahol már befejezték a jegyzést

Az Országos Takarékpénztár szegedi fiókjánál most már egymás után jelentik üzemek, hivatalok, intézmények: befejezték az Ötödik Békekölcsönt jegyzését. Az Állami Egészségügyi Gyermekotthon dolgozói az első közt jelentették, náluk minden dolgozó jegyzett. Szép eredményt értek el az Állami Védőnőképző iskolában is, a Csongrád-megyei Gyermekvédő Otthonban. A közgazdasági technikum statisztikai tagozatán 516 forintos átlaggal érték el a dolgozók. Még őket is túlszárnyalták az 1. sz. Magasépítőipari Technikumban, ahol 604 forint az átlag. Mindenki jegyzett a megyei ügyészségen, az MTH 600 iparilanoló intézetben. Itt 558 forintos a jegyzési átlag. Alig maradtak el mögöttük a Cipőnagykereskedelmi Vállalat dolgozói, ahol szintén valamennyien jegyeztek és 555 forint az átlag. A szegedi állami Zene-

művészeti Szakiskolában 33 dolgozó 13700 forintot jegyzett. A Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalatnál 512 forintos átlaggal, a vasútforgalmi technikumban pedig 473 forintos átlaggal dicsekedhetnek. Rajtuk kívül befejezték még a jegyzést a szegedi bőrdandós, a szegedi műszerész, a szegedi órák, a szegedi kárpitos ksz-ek, a Vakok általános intézete, a Szegedi Városi Tanács Fonalmentő Vállalata, az Üvegért, a Hordójavító Vállalat, a Helypénzszedő Vállalat, az SZTK Kirendeltség, a szegedi Anna Gyógyvíz, a Mezőgazdasági Technikum, az 1. sz. Magasépítőipari diákolthon, az állami szakértésigis kollégium, a XI. Autójavító Vállalat és a Szegedi Eszetgyár. Mindentit többet jegyeztek, mint az elmúlt évben a Negyedik Békekölcsönt jegyzésnél.

Levelezőink jelentései a Békekölcsönt jegyzéséről

Az Ötödik Békekölcsönt jegyzéséről levelezőink naponta küldenek tudósításokat szerkesztőségünkhez.

Horváth György, a IV-es pályamesteri szakasz dolgozója, aki gyakran ír levelet szerkesztőségünknek, a Békekölcsönt jegyzéséről ezt írja:

„A mostani jegyzés további fejlődésünket, életszínvonalunk emelkedését szolgálja. A IV-es pályamesteri szakaszon minden dolgozó becsülettel eleget tett hazafias kötelességének és fizetéséhez mértén jegyez békekölcsönt. Kovács Ferenc DISZ-titkár 400 forintot jegyzett. Elmondja, hogy még fiatal és boldogan adja ezt az összeget, mert államunk biztosítja számára a tanulást. Szalma Kálmán is példamutatóan jegyzett 450 forintot.”

Kovács Mihály, a 2. sz. Postahivatal dolgozója tudatja velünk, hogy nemcsak a párttagok, hanem a párttagok is jól kiveszik részüket a jegyzésből. „Miklós György dolgozónk — írja Kovács elvtárs — öcsaládosa apa, akinek fizetése közel 900 forint, 400 forintot jegyzett.”

Levelében még megemlíti, hogy Agoston József, Tóth Jenő, idős Csorba András és Márki János 450—450, Török János, 550, Király Géza 500 forint kölcsönrel járul hozzá boldogabb jövőnk építéséhez.

A Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalatnál Nagy Sándor ezeket írja: „Szeptember 25-én délután 2 óráig dolgozóinknak 66 százaléka lejegyzett. Az egy főre eső átlag 406 forintot tesz ki. Példamutatóan jegyzett Haraszti Ferenc vasaló: 1200 forintos fizetéséből 600 forintot adott kölcsön. Sente Imre segéd munkás 300 forintot jegyzett, pedig fizetése nem éri el a 600 forintot. Meg kell említeni Márta Ferencné takarítónőt is, aki 200 forintot adott kölcsön államunknak. Fizetése 530 forint havonta.

A 82. számú Autóközlekedési Vállalatnál Tombác elvtárs jelenti: Márton János bevésszáró 1000 forintot jegyzett, fizetése 1100 forint. Borbás István és váltótársa, Márton Zita sztahanovista gépkocsivezetők 1300 forintot jegyeztek, Keresetük 1400 forint havonta.

Beszélgetés Szekeres István középparaszttal, aki 400 forintot jegyzett

ILYENKOR parasztembert nehez megtalálni a ház körül: kukoricatörés, szárbetakarítás, napraforgószedés stb. ideje van. Pedig meg akarom találni Szekeres Istvánt. Csak annyit tudok róla, hogy 400 forint békekölcsönt jegyzett, s az alsóvárosi feketeföldek 156. szám alatt lakik. Még a házat sem könnyű megtalálni, hiszen Szegeden ezek a feketeföldek különböző helyeken vannak — a végén persze mégis megtaláltam: a fűtőház háttárgyán van, kisvasút áll meg a háza előtt, sudár jegenyefasor vezet a kapuhoz s Szekeres István felesége nyit kaput.

Nincs itthon, oda vannak a város túlsó felén, szárat hoznak haza, meg egy kevés ricát, szednek le.

Délután van, mire hazaérnek, — éppen összetalálkozunk. Előbb megmossa barázdált kezét, megfésüli haját s otthon, a konyhában a babot leves meg a jó szafos krumplifőzelék mellett elbeszélgetünk.

— Azért jöttem, megmondom kezen, hogy megkérdeztem, miért jegyzett 400 forint békekölcsönt?

Rámnéz, meglepődik a kérdésem. — Miért? — ismétli a szót. Váratlanul érte és mégsem gondolkodik soká.

— Erre nem nehéz válaszolni. Mindenki az öntudata szerint cselekszik. Én is azt tettem.

EGYSZERŰ A VÁLASZ valóban. Mit is kérdezzem az ember még ezután? Nem is zavarom hadd foggyassza el az ebédet nyugodtan, hisz megéhezett reggel óta. A Rendőrpályaudvar felől vonat dübörgése hallatszik s az eszembe

juttatja, hogy közel van a Fűtőház, ahol 44-ben nagy bombázások voltak.

— Maguk mit csináltak akkor? A házuk nem sérült meg?

— Vagy háromszor is megrongálta a tetőt a légnyomás — válaszolta. Sokáig javítottunk.

— S hozott-e a maga életében változást a tűz esztendő?

— Hozott bizony. Nézzé, kicsit gondolkodjunk. Azelőtt az ilyen magamfajta paraszt ember látástól vakulásig dolgozott. Én huszonnyolcban kezdtem városi árendás földön. Aztán lett kilenc és fél holdam. És most könnyebb a sorom. Nem kell annyit dolgozni, mégis jobban kijövünk. Különösen azóta, amióta Nagy Imre elmondta a kormány programját. A beadás is kevesebb lett. Nagy előny a paprika, a paradicsomszerződés. Szóval segít, az állam, hogyne segítenék mi is. Hisz mi az állam? Mi vagyunk. Magamat is segítettem, amikor a kölcsönt jegyeztem. Így gondoltam én, ezt egyszerű paraszti észsel.

Közben bejött a kislány.

— MÁSODIKBA JÁR — ölelte magához a kis Pistát — neki majd több iskolája lehet, mint az én öt elemim. Pedig joltanultam. Emlekszem, a tanító felírta a táblára a számtan órák a törtet, aztán mire leírta, addig én már tudtam miről is van szó. De hát azóta elfelejtettem. Majd a gyerekünk az okosabb lesz, hisz ő már most látta a Mezőgazdasági Kiállítást, én meg most láttam ilyen szépet először. Voltunk már a Balatonon, Pécsen, külön vonattal.

Közben ránéztem a két zománcos sparneltra.

— Azt még 47-ben vettük. Rádióink is van. Amióta az apám összetalálkozott az orosz katonákkal — azóta változott meg az életünk. De sokszor elmesélte az öreg, hogy amikor felszabadult Szeged, ő volt egyedül a házban, mi kint voltunk Feketeszállán. Szóval aztán mi is hazajöttünk és elégedünk. A beadást pontosan teljesítem, a malacot még a tavasszal beadom, gabonát is. Jó termésünk volt — pedig a példabeszéd azt mondja, hogy ha Szent György napján eltűnik a varjú a vetésben, akkor lesz jó termés. Az idén még a veréb sem tűnt el, mégis jó volt — mosolyogja el magát Szekeres István.

Elbűsözünk egymástól. Még csak egy utolsó kérdés:

— És itt Hattyas-telepen mit szólnak az emberek, hogy maga ilyen példásan jegyzett békekölcsönt?

— Hát mit szólnak? Ismernek itt jól. Voltam vasárnap egy órahosszat délen a kocsmában, söröztünk és mondták, hogy szép az, amit tettem. Elismerőleg bólingáltak. Persze tudom, hogy nem mindenki így gondolkodik, de hát én azokat nem értem. Én megmondtam, az állam segít bennünket, nekünk is ki kell tennünk magunkért.

ERDEMES VOLT felkérni Szekeres István középparasztot. A hattyastelepek valóban jól ismerik: becsületes, jószándékú, igaz paraszt ember. S ilyen emberekkel jó beszélgetni, jó megismerni őket.

Markovits Tibor

A MAI SZÁMUNKBÓL:

A MINISZTER-TANÁCS RENDELETE A TANÁCSOK TAGJAINAK VÁLASZTÁSÁRÓL (3-as oldal)

A FELVILÁGOSÍTÓ SZÓNAK MINDEN HÁZHOZ, MINDEN EMBERHEZ EL KELL JUTNI (2-es oldal)

ÜNNEPSÉGEK SZEGEDEN A VÁROS FELSZABADÍTÁSA 10. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL (3-as oldal)

Minél több javaslatot!

Vasárnap reggel nagy érdeklődéssel olvasták az ipari munkások, dolgozó parasztok, értelmiségiek, kisiparosok Szegeden a Hazafias Népfrent szegedi előkészítő bizottsága által a «Délmagyarország»-ban közölt programtervezetet. Már az első órákban nagy visszhangra talált Szegeden a programtervezet és külön örömet okozott az, hogy ezt az előkészítő bizottság valamennyi dolgozóval meg akarja vitatni. A tömegszervezetek, a békebizottságok titkárai már is elhatározták: gyűléseiken, összejöveteleiken is ismertetni fogják a Szeged életében olyan nagyjelentőségű programtervezetet.

Öreg, fiatalok, munkások és parasztok, de az értelmiségiek is megtalálják a magukét ebben a programtervezetben. Megtalálják, mert figyelembe vette az előkészítő bizottság a dolgozók igényeit. S ahogy ezt dr. Kertész Béla ügyvéd, az előkészítő bizottság tagja fogalmazta meg a legutóbbi ülésen, amikor javaslatot tett a program részleteire vonatkozóan: »A Hazafias Népfrent célja az, hogy minden rétegre kiterjedően alapoza meg bázisát s abból az emberi tulajdonságából kiindulva, hogy mindenki saját elképzelései megvalósulását szeretné látni a programban, kell elkészítenünk ezt a nagyjelentőségű programot.« Ő és a többi előkészítő bizottsági tag is a legjobb tervezetet igyekezett összeállítani. Alaposan megvitatják a tervezet minden mondatát, mielőtt közzétették volna a »Délmagyarország»-ban. Molnár Antal főesperes, Szeged belvárosi esperes-plébános a fokozottabb műemlékvédelemre hívta fel a bizottság figyelmét. Ezt be is vették a programtervezetbe. Javasolta továbbá, hogy azokra a házakra, amelyekben neves írók laktak, emléktáblákat helyezzen el a Hazafias Népfrent szegedi bizottsága. Emlekezzék meg a bizottság Kálmány Lajosról, a kiváló folkloristáról, ugyanakkor gondoskodjon a Hazafias Népfrent bizottság

programjában is olyan emlékek megvédéséről, mint a Demeter torony.

Sok ehhez hasonló javaslat nyomán születet meg a programtervezet. Mindez azonban csak tervezet, amely a város dolgozóinak indítványai-val, javaslataival ölt majd végleges formát és jelentheti majd azt az alapot, amelyre felépítheti az új tanács is a tervét.

Most a város lakói van a sor. Tegyenek minél több javaslatot, hiszen mindenki tudja, saját városrészében, utcájában mik a tennivalók, amelyek városunk életét szébbé, jobbá tehetik. Tegyenek a szegedi dolgozók minél több javaslatot ehhez a programtervezethez, hogy az október 3-i Népfrent nagygyűlésen a Hazafias Népfrent szegedi előkészítő bizottsága által beterjesztett népfrent bizottsági tagok megválasztásával, a program jóváhagyásával, kiegészítésével, — ahogyan a Hazafias Népfrent előkészítő bizottságának felhívása mondja: »Magunkért, családunkért, boldogabb jövőnkért, népünk békés építő munkájának biztosításáért« — egységben a Hazafias Népfrentba tömörülve harcoljunk.

A Hazafias Népfrent szegedi előkészítő bizottsága szombati ülésén elfogadták a dr. Kertész Béla ügyvéd és Dénes Leó a Városi Tanács Vb. elnöke által a Hazafias Népfrent szegedi bizottságába javasolt személyek névsorát, akiket az október 3-i nagygyűlésen Szeged dolgozó előterjesztenek. Készüljön erre a nagygyűlésre minden szegedi dolgozó, készüljön azzal is, hogy elküldi észrevételeit, javaslatait a Hazafias Népfrent szegedi előkészítő bizottsága elnökéhez, vagy a »Délmagyarország» szerkesztőségéhez. Vegyenek részt minél többen a nagygyűlésen, mert a Hazafias Népfrent, mint ahogy az előkészítő bizottság felhívása mondja, számít Szeged dolgozóinak helytállására, közös célunkért: a békéért, a jóléért, a felemelkedésért.

Vasutas dolgozóink Békekölcsönt jegyeznek

A MÁV Igazgatóság dolgozói mindannyian jegyeztek Békekölcsönt. Az egy dolgozóra eső átlag 672 forintot tesz ki. Többen példamutatóan vették ki részüket a jegyzésből és hazafias kötelességüknek tekintették, hogy fizetésük 50 százalékának megfelelő összeget, sokan ennél többet is kölcsönadtak államunknak.

A Trázer házaspárnál a férj az orvosi rendelő intézetben van, a feleség a postakiadóban. Négy gyermekük van, a legidősebb 13 esztendő. Összesen 1100 forintot jegyeztek ketten és a jegyzésgyűjtőknek elmondották, hogy ezzel az összeggel gyermekeik jövőjének építéséhez akarok hozzájárulni.

A MÁV órasa Várkonyi Nándor. Becsületes, szorgalmas munkás. Az egész igazgatóság területét bejárja. Műhelyében és a helyszínen is javítja az elromlott órákat. Havonta megkeres 1100—1200 forintot is. Eből a keresetből 7 gyermekét és feleségét tartja el, 500 forintot jegyezte.

Hatvan esztendő idős vasutas Rohonyi Lajos. Negyven éve vasutas és ma is fiatalos lendülettel végzi munkáját. A forgalmi osztály főnökhelyettese. Neve mellé 1900 forintot írt a jegyzési ívre, s ezeket mondotta:

— Érzem a megbecsülést és szeretetet, amellyel bennünket, idős dolgozókat körülvesznek. Azért jegyezek, hogy sok idősebb dolgozó-társam öreg napjai még gondtalanabbak legyenek.

Sziládi Sándor